

Temat 10

Ministrant wzorem dla rówieśników

Ministrant to członek ludu Bożego, który w czasie sprawowania liturgicznych obrzędów spełnia posługę pomocniczą w sposób określony przepisami Kościoła.

Słowo „ministrant” pochodzi z języka łacińskiego *ministrare* i oznacza „służyć, pomagać”. Ministrant służy kapłanowi i ludowi Bożemu, a przez to służy samemu Bogu. Chociaż chłopcom bardziej odpowiadają mundury niż suknie, to ministranci chętnie wkładają na siebie białe komże, by na oczach zgromadzonych w kościele wiernych dostojnie spełniać swoje funkcje. Ministrant powinien być wzorem dla swojego otoczenia, którym są jego koledzy z klasy, podwórka, a co najważniejsze jego najbliższa rodzina. Musi poświęcić swój czas na to, aby służyć Panu Bogu. Zanim jednak kandydat na ministranta zostanie dopuszczony do służby przy ołtarzu, musi być odpowiednio przygotowany do tego wielkiego wydarzenia.

Ministrant jest **pomocnikiem** przy sprawowaniu Mszy świętej i podczas innych nabożeństw liturgicznych. Ministrant służy księdzu, gdy przygotowywany jest ołtarz i dary ofiarne potrzebne do sprawowania Mszy świętej.

Ministrant jest tym, który **niesie znaki**. Ministrant niesie pewne określone przedmioty, które dla liturgii są niezbędne. Są to przedmioty, które dla liturgii mają szczególne znaczenie. Mają one coś przedstawić ludziom wierzącym i wskazać na inną rzeczywistość.

Ministrant powinien sam być **znakiem**. Ministrant przez służenie wskazuje, że każde nabożeństwo liturgiczne sprawowane w kościele, jest nie tylko sprawą kapłana, lecz sprawą całej parafii i wszystkich wiernych!

Każdy ministrant powinien starać się osiągać doskonałość poprzez codzienne naśladowanie Chrystusa, modlitwę oraz pracowitość i sumiennosc. Ministrant przez swoje służenie pokazuje, że „uczestniczyć w liturgii” to znaczy także współdziałać i współtworzyć ją, czynnie się w niej angażując!

Ministrant będzie wzorem dla rówieśników, kiedy będzie przestrzegać 10 zasad ministranta:

1. Ministrant kocha Boga i dla Jego chwały wzorowo spełnia swoje obowiązki.
2. Ministrant służy Chrystusowi w ludziach.
3. Ministrant zwalcza swoje wady i pracuje nad swoim charakterem.
4. Ministrant rozwija w sobie życie Boże.
5. Ministrant poznaje liturgię i żyje nią.
6. Ministrant wnosi wszędzie prawdziwą radość.
7. Ministrant przeżywa Boga w przyrodzie.
8. Ministrant zdobywa kolegów w pracy i zabawie dla Chrystusa.
9. Ministrant jest pilny i sumienny w nauce i pracy zawodowej.

10. Ministrant modli się za Ojczyznę i służy jej rzetelną pracą.

Z miłości do Pana naszego Jezusa Chrystusa staramy się też przestrzegać następujących zasad:

1. Pełniący posługę przychodzimy do kościoła przynajmniej 10 minut przed rozpoczęciem liturgii. Czas ten przeznaczamy na modlitwę, na duchowe przygotowanie się do uczestnictwa w Eucharystii lub nabożeństwie oraz na ubranie się, przygotowanie potrzebnych rzeczy, pomoc w ubraniu celebransa.
2. Przychodząc do kościoła udajemy się najpierw przed tabernakulum, aby oddać pokłon Chrystusowi.
3. Udział ministrantów we Mszy świętej nie może ograniczyć się tylko do wykonywania powierzonych im czynności. Posługa ta ma ich prowadzić do pełniejszego włączenia się w święte obrzędy, aby uczestniczyć w nich „świadomie i owocnie”.
4. Spełnianie określonych czynności podczas liturgii nie może mieć charakteru występu, lecz posługi.
5. Swoje czynności wykonujemy we właściwym czasie, bez pośpiechu, nigdy przed zakończeniem czynności poprzedzającej.
6. Do Komunii Świętej przystępujemy pierwsi przed pozostałymi wiernymi.
7. Swoją postawą i zachowaniem dajemy wiernym przykład właściwego, pełnego i wzorowego uczestnictwa w Eucharystii.
8. Czytamy ogłoszenia ministranckie w zakrystii lub na stronie internetowej.

**Ministrant jest ministrantem zawsze
- także poza kościołem, nie będąc na Mszy czy nabożeństwie;
w domu, w szkolnej ławce, na podwórku czy ulicy.**